

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ЛУЦЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ» ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії
Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний інститут»
Волинської обласної ради
Петро БОЙЧУК
« 23 » 11 2026 року

ПРОГРАМА

**вступної співбесіди з української мови
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра
на основі базової загальної середньої освіти**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього фахівця, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду, запорука професійної кар'єри, передоснова фахової компетенції.

Програму вступної співбесіди з української мови (освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр) розроблено на основі Державного стандарту базової загальної освіти та Програми для загальноосвітніх навчальних закладів «Українська мова».

Зміст питань співбесіди з української мови сформовано за такими принципами:

- комунікативно-діяльнісний;
- взаємозв'язку навчання і розвитку особистості;
- особистісної орієнтації.

Навчальний матеріал об'єднаний за певними темами (фонетика, лексикологія та фразеологія, словотвір, морфологія, синтаксис) та орієнтований на стилістичну специфіку певного мовного явища, на визначення його місця у мовленнєвому процесі.

Під час проведення вступної співбесіди з української мови перевіряються такі вміння абітурієнта/абітурієнтки:

- використовувати набуті знання і вміння у практичній діяльності;
- виконувати порівняння й зіставлення, аналіз і синтез, узагальнення, абстрагування, класифікацію лінгвістичних одиниць і мовних фактів, оцінювати їх під кутом зору нормативності та вживання в мовленні;
- виконувати різні види мовного аналізу (фонетичний, лексичний, морфологічний, синтаксичний, орфографічний);
- використовувати у практиці спілкування основні орфоепічні, лексичні, фразеологічні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні норми сучасної української мови;
- дотримуватися норм мовленнєвої поведінки, аргументовано й переконливо висловлювати свої думки, почуття, погляди, дискутувати, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, вести конструктивний діалог зі співрозмовником, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм;
- володіти вміннями сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища і факти, коментувати їх;
- демонструвати комунікативні навички, готовність до мовленнєвої взаємодії, міжособистісного спілкування та співпраці.

Програма вступної співбесіди з української мови (освітній ступінь фаховий молодший бакалавр) розрахована на самостійну підготовчу роботу вступників, вироблення й закріплення в них навичок мовного аналізу, що сприятиме підвищенню рівня мовних знань абітурієнтів.

Програма вступної співбесіди з української мови (освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр)

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія.

- Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Загальна класифікація звуків.
- Склад. Наголос.
- Фонетична транскрипція.
- Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
- Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.

2. Орфографія

- Правила вживання апострофа.
- Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.
- Написання слів іншомовного походження.
- Основні правила переносу слів з рядка в рядок.
- Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс.
- Правопис частки НЕ.

3. Лексикологія. Фразеологія.

- Лексичне значення слова. Пряме та переносне значення слова.
- Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми.
- Лексика української мови за походженням.
- Застарілі й нові слова (неологізми).
- Поняття про фразеологізми.

4. Будова слова. Словотвір.

- Будова слова. Порядок розбору слів за будовою.
- Основні способи словотвору.

5. Морфологія

- Іменник як частина мови. Власні та загальні назви, назви істоти й неістоти. Рід іменників. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові.
- Прикметник як частина мови. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників.
- Числівник як частина мови. Відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.
- Займенник як частина мови. Розряди займенників за значенням. Відмінювання займенників.
- Дієслово як частина мови. Вид дієслова. Форми дієслова. Способи дієслова. Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
- Дієприкметник як особлива форма дієслова. Дієприкметниковий зворот.
- Дієприслівник як особлива форма дієслова. Дієприслівниковий зворот.
- Прислівник як частина мови. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Правопис прислівників і сполучень прислівникового типу.

- Службові частини мови: прийменник, сполучник як службова частина мови, частка.
- Вигук як особлива частина мови.

6. Синтаксис

- Словосполучення. Типи словосполучень.
- Речення як основна синтаксична одиниця. Види речень за метою висловлювання; за емоційним забарвленням; за будовою; за складом граматичної основи; за наявністю: другорядних членів; за наявністю ускладнювальних компонентів.
- Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Другорядні члени речення. Означення. Додаток. Обставина.
- Односкладне речення. Типи односкладних речень.
- Ускладнені речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Звертання, особливості його творення. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.
- Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
- Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.
- Складнопідрядне речення, його будова. Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.
- Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
- Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.
- Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою.

7. Стилїстика

- Стилї мовлення, їхні основні ознаки, функції.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-ДЖЕРЕЛА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

1. Автоматизована навчальна система української мови (електронний підручник). URL : <http://www.mova.info/Page2.aspx?l1=58>
2. Бодик О. П., Рудакова Т. М. Сучасна українська літературна мова. Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія. Київ : Центр учбової літератури, 2022. 416 с.
3. Гонца І. С., Розгон В. В. Сучасна українська літературна мова: навчально-методичний посібник. Умань : ВПЦ «Візаві», 2021. 373 с.
4. Микитюк О. Р. Сучасна українська мова: самобутність, система, норма. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2023. 440 с.
5. Мова – ДНК нації. URL : <https://ukr-mova.in.ua/>
6. Тренажер з правопису української мови. URL : <https://webpen.com.ua/>
7. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. Потебні, Ін-т укр. мови. К. : Фоліо, 2019. 352 с.
8. Шевчук С. В., Кабиш О. О., Клименко І. В. Сучасна українська літературна мова. URL : https://pidru4niki.com/1584072040522/dokumentoznavstvo/suchasna_ukrayinska_literaturna_mova

**Критерії оцінюванні вступної співбесіди
з української мови
(освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр)**

При оцінюванні усної відповіді абітурієнта/абітурієнтки враховуються такі критерії: правильність і повнота відповіді; ступінь усвідомленості, розуміння вивченого; здатність практично реалізувати набуті знання; мовленнєве оформлення думки.

Відповідь має бути зв'язною, логічно послідовною, достовірною; відповідаючи, абітурієнт/абітурієнтка має виявляти теоретичні знання з певної теми, вміння практично застосовувати правила, обґрунтовувати їх.

Високий рівень знань:

«12» – абітурієнт/абітурієнтка ґрунтовно й послідовно викладає вивчений матеріал, виявляє повне розуміння його змісту; обґрунтовує свої думки; дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови; мовлення відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю; практичне завдання виконане й пояснене правильно; спостерігається творчий підхід до викладу думки.

«11» – абітурієнт/абітурієнтка має гнучкі знання в межах вимог програми, аргументовано використовує їх; уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати матеріал; застосовує знання на практиці, наводить необхідні приклади; практичне завдання виконане й пояснене правильно.

«10» – абітурієнт/абітурієнтка має міцні знання, які використовує в практичній діяльності, аргументує їх, робить логічні висновки, узагальнення; практичне завдання виконане й пояснене правильно; допущені неточності виправляє самостійно під час відповіді.

Достатній рівень знань:

«9» – абітурієнт/абітурієнтка дає відповідь, що задовольняє ті ж вимоги, що й високий рівень, але допускає деякі помилки, які сам/сама виправляє після зауважень, та поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу, у мовленнєвому оформленні усної відповіді.

«8» – абітурієнт/абітурієнтка має достатні знання, які викладає осмислено, може застосовувати вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки. Відповідь логічна, хоч і має неточності; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені незначні помилки, які абітурієнт/абітурієнтка може виправити.

«7» – абітурієнт/абітурієнтка правильно відтворює навчальний матеріал, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок. У відповіді трапляються відхилення від теми, порушення послідовності викладу; основна думка недостатньо аргументована; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені помилки, які абітурієнт/абітурієнтка може виправити з допомогою екзаменатора.

Середній рівень знань:

«6» – абітурієнт/абітурієнтка виявляє знання й розуміння основних положень певної теми, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки у формулюванні правил; не вміє глибоко й переконливо обґрунтовувати свої думки і відчуває труднощі під час добору прикладів; викладає матеріал непослідовно, допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені помилки, які абітурієнт/абітурієнтка частково може виправити з допомогою екзаменатора.

«5» – абітурієнт/абітурієнтка відтворює основний навчальний матеріал, може з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило; питання значною мірою розкриті, але відповіді властива поверховість у висвітленні теми; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені помилки, які абітурієнт/абітурієнтка частково може виправити з допомогою екзаменатора.

«4» – абітурієнт/абітурієнтка з допомогою екзаменатора відтворює основний навчальний матеріал, може повторити за зразком певну аналітичну дію; відповідь відзначається неповнотою і поверховістю; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені суттєві помилки, які абітурієнт/абітурієнтка не завжди може виправити навіть з допомогою екзаменатора.

Початковий рівень знань:

«3» – абітурієнт/абітурієнтка допускає суттєві помилки у формулюванні правил, що спотворюють їх зміст, непослідовно і невпевнено викладає матеріал; не дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови; лексика і граматична будова мовлення бідні й одноманітні; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені грубі помилки, які абітурієнт/абітурієнтка інколи виправляють з допомогою екзаменатора.

«2» – абітурієнт/абітурієнтка не виявляє знань більшої частини вивченого матеріалу, непослідовно і невпевнено викладає матеріал, буде лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідні й одноманітні; у виконанні й поясненні практичного завдання допущені грубі помилки, які абітурієнт/абітурієнтка не здатні виправити навіть з допомогою екзаменатора.

«1» – абітурієнт/абітурієнтка не може сформулювати навіть основні правила, не розуміє матеріал; не дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови, буде лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідні й одноманітні; практичне завдання не виконане.

Оцінювання вступної співбесіди з української мови

Підсумковий бал за вступну співбесіду розраховується як середнє арифметичне набраних балів з української мови та математики - для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра

За результатами вступної співбесіди виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»)

Таблиця переведення середнього балу вступної співбесіди з 12-бальної шкали у шкалу 100-200

12-бальна шкала	100-200	12-бальна шкала	100-200	12-бальна шкала	100-200
1	незадовільно	5	112	9	160
1,5	незадовільно	5,5	118	9,5	166
2	незадовільно	6	124	10	172
2,5	незадовільно	6,5	130	10,5	178
3	незадовільно	7	136	11	184
3,5	незадовільно	7,5	142	11,5	190
4	100	8	148	12	200
4,5	106	8,5	154		